

3. Маслак О.І. Чинники диверсифікацій інноваційних процесів у розвитку цукробурякового комплексу в Україні / О. І. Маслак // Економіка АПК. – 2007. - № 10. – С. 11.

4. Федоряка В. П. Ефективність виробництва і реалізації соняшнику в Україні / В. П. Федоряка, Л. А. Бахчиванжи, С. В. Почколіна // Вісник соц.-екон. досл. — 2011. — № 41(2). — С. 139—144.

Прокопов Дмитро
студент 1 курсу ОС «Магістр»
спеціальності 073 «Менеджмент»
Науковий керівник: **Мушеник І.М.**,
к.е.н., доцент кафедри інформаційних технологій,
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ГЕОІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ТЕРИТОРІАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ

Геоінформаційні технології– сукупність засобів, способів і методів автоматизованого збору, зберігання, маніпулювання, аналізу і відображення (представлення) просторової інформації.

Геоінформатика сьогодні прибуває на передовому рубежі сучасних комп'ютерних інформаційних технологій. Геоінформаційні системи (ГІС) об'єднують в собі дистанційне зондування та супутникові системи глобального позиціонування (GPS), Internet, картографування, цифрову обробку зображень і 3D моделювання, технологію баз даних при обробці просторово-розподіленої інформації.

Геоінформаційні системи набувають все більшого поширення в різних областях, таких як територіальне управління, управління природними ресурсами, сільське господарство, екологія, кадастри, міське планування, а також у комерційних структурах - від телекомунікацій до роздрібної торгівлі.

Ключ до сталого розвитку територій та ефективного територіального управління лежить в оптимальному використанні і організації життєвого простору. Інструментом, сприяючим оптимальної організації території - є просторове планування. Генеральні плани поселень є формалізованим представленням фахівців і проєктувальників оптимальної просторової організації території. Це уявлення засноване на всебічному науковому вивченні природного і соціального факторів: економіко-географічного положення території (міста), природних, промислових, демографічних ресурсів, агропромислового та лісового комплексів, екологічного стану. ГІС забезпечують можливість постійної актуалізації просторових даних, наукову обґрунтованість пропозицій і рішень, заснованих на накопиченій і наочно представленій інформації, можливість моделювання різних сценаріїв, використання створених у ГІС матеріалів для містобудівного та екологічного моніторингу.

Сучасна тенденція створювати тривимірні моделі реальності повністю підхоплена і доведена до досконалості на основі застосування ГІС технологій. У цьому випадку, ГІС виступає як база інформаційно-аналітичної системи. Яка інтегрує в собі, як правило, різноформатні, актуальні дані, необхідні для управління територіальним плануванням на локальному та регіональному рівнях.

Наприклад, за допомогою ГІС можна створити такі бази даних:

- база даних по житловому фонду (поштовий номер будівлі; будівельний номер будинку; рік введення в експлуатацію; площа житлових приміщень; загальну площу житлового фонду; площа сходових кліток; кількість квартир різних видів (1, 2, 3, 4-кімнатних); площа квартир різних видів в будинку (кв. м); розбивку житла за формою власності; площа покрівлі (м²); рік капітального ремонту покрівлі; кількість проживаючих.
- база даних по об'єктах соціально-культурного призначення (проектні та фактичні показники);

- база даних по торгових точках (адреса, П.І.Б. власника, вид будови, торгова площа, дозвільні документи);
- база даних з інженерних комунікацій (матеріал, діаметр труб, рік закладення, глибину закладення колодязів, наявність арматури, стан зносу, довжина ділянки);
- база даних по населенню (чисельний віковий склад та склад пільгових категорій населення);
- база даних підприємств, що здійснюють викиди шкідливих речовин в межах та поза межами допустимих концентрацій.

Широке використання сучасних геоінформаційних технологій має вирішальне значення для територіального управління, а також екологічної безпеки, розвитку економіки, ефективного управління та покращення якості життя людей.

Таким чином геоінформаційні технології є ключовою ланкою у ефективному і раціональному територіальному управлінні.

Достатнє інформаційно-аналітичне підґрунтя уможливорює оптимальне використання всієї системи спеціальних інструментів муніципального менеджменту, адже інформація – один з основних ресурсів муніципального управління.

Отже, геоінформаційні технології і в майбутньому залишаться найбільш перспективним видом технологій. Тому їх використання в територіальному управлінні є одним із сучасних засобів муніципального менеджменту. За допомогою геоінформаційних технологій та систем на рівні територіальної громади здійснюється поліпшення державного обслуговування, обмеження бюрократії, підвищення ефективності взаємодії органів влади з громадянами, гарантування інформаційної безпеки, вдосконалення демократії. Завдяки цьому громадяни територіальних громад відчують почуття гордості за свою малу Батьківщину, ототожнюють себе з місцями свого проживання, роботи й дозвілля й відчують свою належність до них. Таким чином, використання геоінформаційних систем і технологій містить у собі величезний ресурс

можливостей для задоволення потреб територіальних громад та місцевого самоуправління.

Список використаних джерел

1. Боклаг В.А. Геоінформаційні системи в державному управлінні / В.А. Боклаг // Наука і вища освіта : зб. тез доповідей : в 2 ч. – Запоріжжя : ГУ “ЗІДМУ”, 2007. – Ч. 1. – С. 331-332.

2. Бондаренко А. Інформаційні технології як механізм взаємодії органів влади з громадськістю / А. Бондаренко // Держ. упр. та місц. самоврядування : зб. наук. пр. / редкол. : С. М. Серьогін (голов. ред.) [та ін.]. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2009.

3. Бугаєвський Л.М., Цветков В.Я. "Геоінформаційні системи: Навчальний посібник для вузів". М.: 2000.

Савчук Ірина
студент ОС»Магістр»
спеціальності «Економіка»
Науковий керівник: **Коваль Н.В.**,
к.е.н., доцент кафедри економіки, підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

Загальне поняття ефективності є досить широке і вживається в різних галузях народного господарства, в тому числі й у тваринництві. З різноманіття теоретичних підходів, які висвітлені в наукових працях вітчизняних і зарубіжних учених-економістів, випливає, що поняття „ефективність” є багатогранною економічною категорією, яку слід розмежувати з критеріями виробничо-економічної та соціально-економічної ефективності, на що впливають як зовнішні, так і внутрішні чинники, і яку